

Нерідко чуємо: «Аби не Радянський Союз, Україна не мала б і половини тих земель, що подарували їй Сталін і Хрущов».

Але чому звертаються лише до недавньої історії? Чому не копають далі? Відрізана пам'ять українців вигідна тим, хто хоче маніпулювати свідомістю народу. Але народ сьогодні вже не той, що на віру сприймає швидко приготовану історичну жувальну гумку. Багато книжок з історії, інтернет, радіо, телебачення відкривають очі народу на правду...

Ще зі шкільної лави пам'ятаємо, що багато українців віддали життя аби збільшувалися території сучасної Росії. У всі часи Російською імперією за гроші, а частіше за пусті обіцянки, експлуатувалася наша козацька рать. Для багатьох стане відкриттям той факт, що величезні простори Сибіру, з його надрами, копалинами та покладами газу, були завойовані загонами українського козака на прізвище Єрмак!

А скільки козаків загинуло у військових походах під час численних російських воєн!?

Як відомо, до участі у кримських та азовських походах Російською імперією були залучені козацькі полки.

А тягар Північної війни і взагалі повною мірою ліг саме на українців. У далеких і чужих північних місцях під час виснажливої служби гинуло багато козаків. У листопаді 1700р. російська армія й українські загонали зазнали жорстокої поразки під Нарвою. Проте саме козацька кіннота врятувала ситуацію – не допустила прориву шведів до стін Новгороду і Пскова.

У 1705-1706 роках козацькі загонали перебували не тільки на правобережній Україні, вони воювали проти шведів і на територіях Польщі, Литви та Білорусі. 27 червня 1709 року під Полтавою відбулася генеральна битва між шведською і російською арміями – одна з найважливіших битв у Європейській історії XVIII сторіччя. Переможцем у ній вийшов Петро I. Наміри Швеції підкорити всю Північно-Східну Європу та плани Мазепи здобути незалежність для України зазнали тоді краху. Гетьман з невеликою групою вірної старшини опинився на чужині.

Ось так Росія, забезпечивши контроль над узбережжям Балтійського моря, почала перетворюватися на могутню європейську державу. Висновок напрашується сам собою: Росія на всіх етапах історії не вижила б без України. Так само, як Річ Посполита ніколи не була б могутньою імперією від Дону до Сяну без України. Тож не дивлячись на заяву колишнього президента Кучми, що пролунала нещодавно, буцім-то «Україні не вижити

без Росії» ми, українці, усвідомлюємо інше – саме у нинішньої Росії існує нагальна потреба в російськомовних українцях...

Раніше, за допомогою аграрної реформи Столипіна, українцями заселяли Далекий Схід та Сибір. Потім, завдяки програмі «розкуркулення» українців родинами переселяли до тих же країв. За допомогою програм «Ворог народу» та «П'ять колосків» українців ешелонами гнали по етапах до Сибіру, Далекого Сходу, Колими, Мордовії, Карелії для освоєння непролазної російської глибинки, побудови ГЕС, газоконденсатних станцій, трубопроводів, шляхів тощо.

Не дарма і сьогодні створена програма з адаптації емігрантів з усіх колишніх республік СРСР (особливо з України та Білорусі) до Росії. Програма передбачає пільги по працевлаштуванню та кредитуванню на житло для бажаючих оселитися на теренах Росії.

Як і раніше російській економіці не вистачає кадрів, а війську – гарматного м'яса.

Чому ж замість власних жителів Росія кредитує іноземних? Відповідь дуже проста. Населення Російської Федерації складає близько 150 млн.чол.. На 80% - це мусульмани та представники інших релігійних конфесій (буряти, мордва, карели, якути, чуваші, татари, марійці, представники народів Кавказу та Середньої Азії та інші). І лише 20% у «православній» Росії проживає православних. Це – старанно приховувана керівництвом РФ етнографічна катастрофа. Друга загроза – Далекий Схід, що на 90% заселений вихідцями з Китаю. Росія стоїть на порозі зміни етнографічної карти. Якщо найближчим часом вона не приєднає назад до себе слов'янські території України та Білорусі, разом з їхніми народами, і не додасть свіжої слов'янської крові до генетичного коктейлю росіян, не підсилить кадрову міць російської армії, зміна етнографічного складу може стати незворотною, а звідси – зміна геополітики, економіки, військової доктрини та територій політичної карти світу.

Студентка історичного факультету Еліна Беструшко, м. Київ

(Улюблена газета №183), <http://surma.moy.su/publ/1-1-0-3710>